

disse retsmidler ikke er mindre gunstige end retsmidlerne i tilsvarende nationale sager eller gør det næsten umuligt eller yderst vanskeligt at udøve rettighederne. Forpligtelsen til gennemsigtighed følger direkte af artikel 43 EF og 49 EF, der har direkte virkning i medlemsstaternes nationale ret og har forrang i forhold til enhver modstridende bestemmelse i national ret.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. april 2010 — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgálató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft. mod Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pest Megyei Bíróság — Republikken Ungarn)

(Sag C-96/08) (¹)

(Etableringsfrihed — direkte beskatning — erhvervsuddannelsesafgift — beregningsgrundlag for afgiften, der betales af virksomheder etableret på det nationale område — medregning af lønomkostninger for arbejdstagere i en filial i en anden medlemsstat — dobbeltbeskatning — mulighed for at nedsætte afgiftens bruttobeløb)

(2010/C 148/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pest Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgálató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft.

Sagsøgt: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Pest Megyei Bíróság — fortolkning af artikel 43 EF og 48 EF — national lovgivning, hvorefter der med henblik på bestemmelse af grundlaget for erhvervsuddannelsesbidraget, som en virksomhed etableret i denne stat skal betale, tages hensyn til lønomkostningerne for arbejdstagere i en afdeling i en anden medlemsstat, selv om virksomheden er forpligtet til i denne anden medlemsstat at betale en tilsvarende afgift på grund af beskæftigelsen af disse arbejdstagere

Konklusion

Artikel 43 EF og 48 EF er til hinder for en medlemsstats lovgivning, ifølge hvilken en virksomhed, der er hjemmehørende i denne medlemsstat, er forpligtet til at betale en afgift som erhvervsuddannelsesafgiften, hvis beløb beregnes på grundlag af lønomkostningerne, herunder omkostningerne, som vedrører en filial af denne virksomhed oprettet i en anden medlemsstat, hvis en sådan virksomhed med hensyn til en sådan filial i praksis er forhindret i at nyde godt af de i denne lovgivning foreskrevne muligheder for at nedsætte denne afgift eller i at have adgang til disse muligheder.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. april 2010 — E. Friz GmbH mod Carsten von der Heyden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-215/08) (¹)

(Forbrugerbeskyttelse — aftaler indgået uden for fast forretningssted — anvendelsesområdet for direktiv 85/577/EØF — indtrædelse i en lukket ejendomsfond i form af et personselskab — tilbagekaldelse)

(2010/C 148/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E. Friz GmbH

Sagsøgt: Carsten von der Heyden

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 1, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (EFT L 372, s. 31) — anvendelsesområde — en forbrugers indtrædelse i en lukket ejendomsfond i form af et personselskab, hvis formål hovedsageligt er kapitalanbringelse — retsvirkninger af tilbagekaldelse

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted finder anvendelse på en aftale indgået under omstændigheder som i hovedsagen, der vedrører en forbrugers indtrædelse i en lukket ejendomsfond i form af et personselskab, når formålet med en sådan indtrædelse ikke fortrinsvis består i at blive medlem af selskabet, men i en kapitalanbringelse.
- 2) Artikel 5, stk. 2, i direktiv 85/577 er ikke under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende til hinder for en national regel, hvorefter forbrugeren ved tilbagekaldelse af en indtrædelse, efter et uanmodet dørsalg, i en lukket ejendomsfond i form af et personselskab får et krav mod selskabet på sit tilgodehavende, som beregnes på grundlag af hans andel på tidspunktet for hans indtræden i fonden, og således eventuelt får tilbagebetalt et beløb, der er mindre end indskuddet, eller forpligtes til at deltage i dækningen af fondens tab.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. april 2010 — Claudia Gualtieri mod Europa-Kommissionen

(Sag C-485/08 P) ⁽¹⁾

(Appel — udstationeret national ekspert — dagpenge — ligebehandlingsprincippet)

(2010/C 148/08)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Claudia Gualtieri (ved advocati P. Gualtieri og M. Gualtieri)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 10. september 2008 i sag T-284/06, Gualtieri mod Kommissionen, hvorved Retten afviste påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse af 30. januar 2006 om afslag på appellants ansøgning om efter dennes skilsmisse at tilpasse

de dagpenge, der udbetales i henhold til artikel 17 i Kommissionens beslutning K(2002) 1559 af 30. april 2002 om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter, som ændret

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Claudia Gualtieri betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 7.2.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. april 2010 — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH mod Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-511/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 97/7/EF — forbrugerbeskyttelse — aftaler vedrørende fjernsalg — fortrydelsesret — omkostninger ved levering af varen pålagt forbrugeren)

(2010/C 148/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH

Sagsøgt: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 6, stk. 1, andet punktum, og artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (EFT L 144, s. 19) — national lovgivning, hvorefter det i tilfælde af fortrydelse kan pålægges forbrugeren at bære omkostningerne ved varens forsendelse